

Sygnatura akt XVIII C 4347/16

(...), dnia 16 stycznia 2017 r.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(...), dnia 16 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi XVIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Krzysztof Kurosz

Protokolant:Joanna Sumińska

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2017 r. w Łodzi na rozprawie

sprawy z powództwa Kancelaria (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K.

przeciwko M. G.

- o zapłatę 605,00 zł

1. zasądza od M. G. na rzecz Kancelarii (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. kwotę 300 zł (trzystu złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 18 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 150 zł (stu pięćdziesięciu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

XVIII C 4347/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 21 stycznia 2016 r. powód Kancelaria (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. wniosła o zasądzenie od pozwanej M. G. kwoty 605,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 18 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, że dochodzona kwota wynika z umowy pożyczki gotówkowej zawartej przez pozwanego z (...) Spółką z o.o. z siedzibą w W. za pośrednictwem platformy internetowej. Powód nabył wierzytelność w drodze cesji od pierwotnego wierzyciela.

/pozew – k. 2-4 /

Strona pozwana nie zajęła stanowiska w sprawie i nie stawiała się na rozprawie. W dniu 16 stycznia 2017 roku został wydany wyrok zaoczny, którym Sąd uwzględnił w niniejszej sprawie powództwo w części.

/ wyrok k. 29/

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. prowadzi działalność gospodarczą m.in. w zakresie udzielania pożyczek.

Bezsporne

W dniu 23 grudnia 2014 roku pozwana – jako konsument – zawarła na odległość z (...) Spółką z o.o. z siedzibą w W. – jako przedsiębiorcą – umowę pożyczki gotówkowej. Kwota na jaką opiewała umowa pożyczki wynosiła 300,00 zł. Pozwana miała zwrócić pożyczkodawcy kwotę 300 zł.

Bezsporne oraz umowa k 15-17, potwierdzenie przelewu kwoty 300 k. 18.

Termin spłaty przypadał na dzień 17 stycznia 2015 r.

Okoliczność niezaprzeczona

Powód oraz (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. zawarli umowę przelewu wierzytelności przysługujących cedentowi względem jego pożyczkobiorcy.

Bezsporne

Sąd ustalił okoliczności faktyczne na podstawie okoliczności bezspornych jako wynikających z niebudzących wątpliwości twierdzeń zawartych w pozwie (art. 339 § 2 k.p.c.), a także na podstawie przedstawionych przez powoda dokumentów. Wątpliwości Sądu wzbudziła kwota przewyższająca wartość 300,00 zł, gdyż nie wynika ona z żadnego z dokumentów przedstawionych przez powoda. Umowa pożyczki opiewała na kwotę 300 zł.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest częściowo zasadne.

Zgodnie z treścią art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, Sąd wyda wyrok zaoczny. Zgodnie zaś z § 2 tegoż artykułu, w takim wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Uznanie za prawdziwe twierdzeń pozwu nie uwalnia sądu od oceny zasadności żądania opartego na tych twierdzeniach. W wypadkach uzasadnionych wątpliwości nie można przyjmować za prawdziwe twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych; w takiej sytuacji nie można wydać wyroku, opierając się tylko na tych twierdzeniach i należy przeprowadzić postępowanie dowodowe celem wyjaśnienia powstałych wątpliwości (tak: Sąd Najwyższy w wyroku z 14 sierpnia 1972 r. w sprawie III CR 153/72, OSNCP 1973, nr 5, poz. 60).

Jak stanowi art. 720 i nast. k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zawarta umowa stanowi tzw. umowę konsumencką.

Powód dochodzi roszczenia jako nabywca wierzytelności (art. 509 § 1 k.c.).

W niniejszej sprawie cesjonariusz i pozwany zawarli umowę pożyczki za pomocą środka porozumiewania się na odległość. Faktem jest, iż obowiązek zwrotu pożyczki zależy od wykonania przez dającego pożyczkę własnego zobowiązania. Powód wykazał, że dający pożyczkę wykonał swoją część umowy poprzez przeniesienie na własność pozwanego określonej ilości pieniędzy.

W takiej zaś sytuacji powstaje obowiązek zwrotu pożyczki przez biorącego pożyczkę. Brak jest natomiast dowodu na zwrot pożyczki przez pozwanego. Pozwany prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy nie skorzystał z uprawnienia do złożenia odpowiedzi na pozew, w której mógłby zakwestionować twierdzenia strony powodowej. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dostarczył dowodów na wywiązanie się przez pożyczkobiorcę z warunków umowy, zatem w tej sytuacji nie budzi wątpliwości, że na pozwanym ciąży obowiązek zwrotu kwoty pożyczki faktycznie udzielonej w wysokości 300,00 zł.

Wobec powyższego uzasadnione jest roszczenie powoda o zwrot udzielonej pożyczki.

W pozostałym zakresie powództwo należało oddalić w związku z treścią art. 6 k.c.. Żądanie pozwu w zakresie wykraczającym poza 300,00 zł nijak się bowiem miało do załączonych przez pełnomocnika powoda dokumentów **oraz uzasadnienia pozwu**. Oddalenie powództwa nastąpiło co do kwoty 305 zł. Kwoty tej nie da się przyporządkować do żadnej z kwot opisanych w umowie pożyczki ramowej. **Rolą sądu nie jest zastępowania powoda, reprezentowanego przez fachowego pełnomocnika, w kreacji podstaw faktycznych powództwa.**

Wątpliwości Sądu, co do kwoty 305 zł wynikały z następujących okoliczności:

1. W uzasadnieniu pozwu pełn. powoda wskazuje na kwotę pożyczki 300 zł (strona 3/7 pozwu) podczas, gdy na stronie 4 pozwu wskazuje, że uzgodniono kwotę spłaty 605 zł.
2. Kwota rzekomej spłaty – 605 zł – nie wynika zaś z żadnych dokumentów załączonych przez powoda.
3. Co więcej kwoty 605 zł nie da się wywnioskować z treści ramowej umowy pożyczki i wysokości określonych tam prowizji w szczególności § 4 umowy (k. 15 odw. – 16).

W ustalonym orzecznictwie Sądu Okręgowego w Łodzi (sprawy III Ca 1061/15 oraz III Ca 39/16) zasadnie podkreśla się, iż niedołączenie do akt sprawy jakiegokolwiek materiału dowodowego dotyczącego określonego roszczenia może być uznane za podstawę zastosowania negatywnych przesłanek z art. 339 § 2 k.p.c. Sąd nie może wyjaśniać za stronę powodową, czego dotyczyło roszczenie wykraczające poza kwotę 300 zł. To bowiem zresztą rzutuje na powagę rzeczy osądzonej. Pełnomocnik powoda był wzywany do złożenia pisma procesowego (zarządzenie z 11.10.2016 r.) ale pisma żadnego nie złożył.

Wprawdzie, jak podkreśla się w niektórych judykatach, twierdzenia pozwu, stanowiące podstawę wydania wyroku zaocznego „mają pełne prawo być gołosłowne” (uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 13 lutego 2015 r. w sprawie III Ca 1790/14), tym niemniej brak dowodów to zupełnie inna sytuacja, niż ta w której powód powołuje się na dowody pozostające w sprzeczności z żądaniami pozwu.

Wreszcie podkreślić należy, iż w realiach niniejszej sprawy mamy do czynienia z sytuacją, w której wewnętrzne sprzeczności i pozwu i jego uzasadnienia i załączonych dokumentów, powodują, że bardziej prawdopodobne jest, że kwota pożyczki opiewała na kwotę 300 zł, niż to, że opiewała na kwotę 605 zł. Do kategorii prawdopodobieństwa określonego zdarzenia odwołał się Sąd Okręgowy w sprawie III Ca 1385/16, wskazując kiedy można mieć do czynienia z wątpliwościami, uzasadniającymi częściowe oddalenie powództwa wyrokiem zaocznym.

O odsetkach ustawowych – zgodnie z żądaniem pozwu (lecz od zasądzonej kwoty) – orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i § 2. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Powód wnosił o zasądzenie odsetek ustawowych od dnia 18 stycznia 2015 roku i takie zostały zasądzone. Z uwagi na zmianę przepisu ustawy i zastąpienie odsetek ustawowych – odsetkami ustawowymi za opóźnienie – należało uwzględnić to sformułowanie w wyroku w oparciu o art. 316 k.p.c. nakazujący sądowi uwzględnienie stanu prawnego z chwili zamknięcia rozprawy.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. bowiem strona powodowa wygrała proces jedynie w części tj. w 50 %. Pełnomocnik powoda wnosząc o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 270 zł i później tego żądania nie zmodyfikował. Ponieważ powodowi należał się zwrot poniesionych kosztów postępowania częściowo na jego rzecz podlegała zasądzeniu kwota 150 złotych.